

наяжъ! Да, когато дойде въпросъ за хлѣба, ти го вземашъ въ ржцетѣ си и се вторачвашъ въ него, а щомъ се отнася за друго нѣщо, щомъ се отнася за иглата на Витоша, казвашъ: и отъ тукъ може да се види. Азъ разсждавамъ по следния начинъ: когато имашъ да взимашъ пари отъ нѣкого, ти се вторачвашъ, приближавашъ се къмъ него и казвашъ: паритѣ дай по-скоро! Когато пъкъ имашъ да давашъ нѣкому, отдалечавашъ се отъ него. „Интересець бабамъ“, казватъ турцитѣ. Но този интересъ е двойкъ: интересъ когато имашъ да давашъ, и интересъ. когато имашъ да взимашъ. Когато имашъ да давашъ, ти туряшъ нѣщата отдалечъ, а когато имашъ да взимашъ, туряшъ нѣщата наблизу. Въ първия случай казвашъ: колкото по-далечъ, толкова по-добре. Вие ме запитвате: защо този господинъ стои толкова далечъ отъ онзи? Защото има да дава. Ами защо еди-кой си е много близъкъ съ онзи тамъ? Защото има да взима. Казва се: еди-кой си се оженилъ за еди-коя си. Защо? Защото има да взима, та я взелъ въ кжщата си. Ами защо еди кой-си изпждилъ жена си, отдалечилъ се отъ нея? Защото има да ѝ дава. Това сж философски рѣзсждения, тѣ не сж сжществени, тѣ сж само известни положения.

И тѣй, Писанието казва: „Блажени миротворцитѣ!“.

Миротворството е едно качество, което се придобива, но не въ единъ животъ. То е